

kausid ja hõbbe-waagnad; wata feik woõraste sidi ja sammeti rided ja ütle, mis sa nüüd seit arwad ka.

Laps panni käed risti, ohkas ford ja hakkas armfa healega luggema: „Kristusse werri, õigus ka, Se minno aukuub on, et ma Ses fölban Jummalale nüüd, Ja fui ma taewa läbhen siit.” —

3.

Laew olli merre peål surees häddas laenete ja fange tormi kā, et se läks üles ja alla, et agga walge waht purtsas ülle laewa. Keik rahwas, kes seál peål ollid, kartsid ja kissendasid, muud fui üks pissoke türimehhe poioke istus waggasi ja watas rahholikkust wee woode peále, kuidas need möllasid.

Üks mees küsis: „Pois, mis se on, et sinna ei karda ühtegi?”

Pois vastas: „Mis ma siis kardan, eks issa istu turi otsas?”

— Oh hääbi meile, fui meie kardame. Üks surem issa, Jehowa Jummal, Laewa Issa istub meie ellolaewa turi otsas ning hoiab sedda, et se ei wõi hukka miina. — Pissoke pojike olli targem, fui meie sured innimesed.

4.

Üks nahkur ehk nahhapeksja pessi oma nahko jõe áres. Korraga hakkas raske wihma saddo mahha jooksma, leutas temma rided ja temma nahhad.

Wihhaga töüs mees üles, näitas rusikoga taewa pole ja wandus pahhaste: „Kül sinna seál ülewal lassed ka ifka wihma.